

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Parashat derakhim

Rosanes, Judah ben Samuel

הדוהי, סענאזר

Ṷinitsi'ah, 5503 [1742 oder 1743]

מיחתפ ןרד

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9997

דרך פתחים

הררי המפתחות מסורים לך - כי תאזה נפטך לחיות בנועם ה' מן התורה ומן הנביאים ולטון חכמים יהא שלמא עלך :

תורה

ועתה מה יש בידך חמשה לחם תנה בידי וכו' עד פסוק לחם
 חום כיום הלקחו וזכרו רש' ורלב"ג ורד"ק על זה * דף מ"ב
 וענת אחימושל אשר יעז וכו' כאשר ישאל חים
 בדבר האלהים
 ויאמר המלך אל שמעו אתה ידעת וכו' עד
 ובסא דוד יהיה נכון עד עולם
 דף כ"ד ב' כ"ו ג'
 כה אמר ה' אם יגא תגא אל סרי מלך בכל וכו'
 לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר כרה את
 אברהם וכו' עד ואת אלהי ישראל יעריגו
 הקטון יהיה לאלף וכו' חני ה' בעתה אחימשה
 ואת כל חלה ידי עשתה וכו' עד וחרד אל דברי
 בן האדם יושבי החרבות האלה על הדמת ישראל
 חו' לאמר ה' היה אברהם וכו' עד והארץ מירכו
 לבך ויהנה חיימה חיה סופר חיה סוקל וכו' עד
 מרמינה ירוסלים גוה שלגן
 קנפתי על עמי חללתי נחלתי וכו'
 הלוך וקראת באוזני ירוסלים וכו' קדם ישראל לה'
 וכו' ותרגומא דהאי קרא
 שמעו נא ואת ראשי בית יעקב וכו' עד והר הבית
 לכמות יער
 וחסרה הלכנה וכו' ונגד זקניו כבוד
 נדקה דמותם נוי וחסד לאומים חטאת
 ויאמר אלי בן אדם הענמות האלה כל בית
 ישראל המה וכו' עד כשתחי את קברותיכם
 והיה באחרית הימים נכון יהיה הד בית ה' וכו'
 עד כי מניין תלא תורה
 וישא אדם ויטפל חיי וכו' ויבנה ה' נבואות במספט
 כי יום לה' נבואות על כל גאה ורם וכו' עד והאלילים
 כליל יחלף
 שמת דבר ה' הנה ימים באים ונסא כל אשר כביאך
 דף כ"ו ע"ג

והאמין בה' ויחטביה לו נדקה וכו' חני ה' אשר הוצאתיך מאור
 כסדים וכו'
 דף ז' ע"א
 ה' אלהים כמה אדע כי אירטנה וכו'
 דף ז' ע"א
 וה' אשר החכמה חני מאברהם וכו' עד לפטות נדקה
 ומספט
 דף ט"ל ע"ג
 כא נא עיניך וראח מן המקום אשר אתה עס וכו'
 עד כי לך חתננה
 דף ט' ע"א
 אחותי בת חבי היא אך לא בת אחי
 דף א' ע"ג
 וגם את הנר אשר יעבודו דן אחי וכו' ואתה תבא
 אל אבותיך בכלום וכו'
 דף ט"ו ע"ג
 קטנתי מכל הסודים וכו' כי במקלי וכו'
 דף י"א ע"ד
 קום טלה בית אל ועסה עס מזבח וכו'
 דף י' ע"ב
 ויאמר יעקב אל יוסף אל סדי נראה אלי וכו' ואני
 בכוחי מסדן וכו'
 דף ט' ע"ב דף י' ע"ד * דף כ"ח ב'
 ויאמן העם כי פקד ה' וכו' וכי ראה את עניים וכו'
 דף ז' ע"ב
 וה' נתן את חן העם וכו' גם האים משה וכו' דף י"ג א"ב ט"ו א'
 וינגד למלך מלרים כי ברח העם וכו'
 דף י"ד ע"ג
 נחית כחמדך עס זו גאלת וכו' עד מקדם ה' כו'
 דף כ"א ע"א
 אתה ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם וכו'
 דף ל"ג ע"ב
 ולא חזנו אים אל עמיתו ויראת מאלהיך וכו'
 דף כ"ג ע"א
 לא הכיט חון ביעקב וכו'
 דף י"ב ע"ב
 לא אים אל ויכזב וכו' לא הכיט חון ביעקב וכו'
 דף ט"ט ע"ג
 ופרטי על זה
 וקרכת מול בני עמון וכו' ארץ רפאים תחטב וכו'
 דף ז' ע"ב
 וכטעיר ויסו החורים לפנים וכו' כאשר עטה ישראל
 לארץ ירוסלתו ודברי הרמב"ן על זה
 דף י"ט ע"א
 כי אנכי מת בארץ הזאת וכו' הסמרו לכם פן מסכחו
 דף ז' ע"א
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם
 דף מ"ח ט"ב
 על דבר אשר לא קדמו אתכם וכו' ויהי סוד ה' וכו'
 דף כ"ג ע"ב
 העירודתי בכס היום כי אחד תאבדון כנוים וכו'
 דף ז' ע"ד
 אחד תאבדון את כל המקומות וכו' לא תעטון כן
 דף ל"ג ע"ד
 לא תלכוון אחרי אלהים אחרים וכו' כי אל קנא
 ה' אלהיך בקרבך וכו'
 דף כ"ב ע"א
 ואחד ביום הכוז הלח על בני חין אלהי בקרבי
 דף כ"ב ע"ב
 וכו' וחנכי הספר הסתיר פני וכו'

בתובים

בסם נדבות תניף אלהים וכו'
 דף מ"ו ע"ב
 ד' היונם במלך נכוכדכאנר מרד אשר הסכימו וכו'
 דף ז' ע"ג
 איובי הכימי חנופ ימין חם סגותיך כימי נבר וכו'
 דף ל"ז ע"ב
 זיוגאלם בכספ וזהב וכו'
 דף ט"ו ע"א
 ירוסלים הבנוייה בעיר שחוכרה לה יחדיו וכו'
 דף י"ז ע"ב
 למכה תלכים גדולים כל"ח עד נחלה לישראל וכו'
 דף ז' ע"ב
 מומרו לדוד כבדחו מסני אכסלום בנו וכו' עד
 חין יסועתה לו באלהים סלה
 דף כ"ח פ"ד
 חסלי יאל תחי בתוקפי כף בטורבים מסאות וכו'
 דף י' ע"ב
 למננה על טוגן עדות מתתם לדוד ללמד וכו'
 דף ל"ה ע"ד

חמש בגינות

טבעו בארץ סעדיה וכו'
 דף ז' ע"א
 והמסך הפסוקים עד העלו עפר על ראשם
 דף כ"ג ע"ב
 סלה כל אבירי ה' בקרבו וכו'
 דף כ"ב ג'
 לא חליכם כל עובדי דרך וכו' עד נת דרך ה' וכו'
 דף כ"ג ע"א
 בני גיון היקדים הסולאים בפו וכו'
 דף ג' ע"ב
 האלף לך שלמה וכו' היושבת בנינים חכרים וכו'
 דף כ"ח ע"ב
 יתן ה' את האטה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה
 דף ג' ע"ב
 דבר

נביאים

ויבא המלך דוד וכו' ויאמר מי אנכי אדני אלהים
 וכו' וזאת תורת האדם וכו'
 דף כ"ג ע"א
 כי ידע עבדך כי חני חטאתי והנה באתי היום ראטון לכל בית
 יוסף וכו' עד כי חני היום מלך על יש' דף כ"ד א' כ"ח ב' כ"ו א'
 כ"א ח'
 כא נא לפטע אמתך וכו' עד ולטעוך דס חנס
 דף כ"ה ע"ג
 כ"ו א' ל' ע"א
 גא נא אים הדמים וכו' עד כי אים דמים אתה
 דף כ"ו ע"א
 הנה טלח דוד תלחכים וכו' והוא כן בלועל וכו'
 דף כ"ו ע"ג
 ויאמר אליו סחול למה קטרתם עלי אתה וכן
 ישי במתך לו לחם וכו'
 דף ל"א ע"ב
 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי
 דף מ"ב ע"ב
 שת לחם וכו' עד כד הקמח לא תכלה
 ועסה

דרך פתחים

עג

עד שלא בא דוד היו ברקיע וכנסה דוד בקט
עליהם רחמים והורידן לארץ
שאל אחד את ר' מ' כו' לא יפרכנה זהב וזכויות

מ"ק

ואלה שמות הנבזרים אשר לדוד מאד קאמר א"ר
אכהו ה"ק אלה שמות נבזרותיו של דוד

סוטה

כל אדם טיט בו גסות הרוח כאלו עובד ע"ז

מאי דכתיב מועבת ה' כל נכה לב אר"י כל מי טיט

בו גסות הרוח אפי' הקנהו להב"ה שמים וארץ כו'

כל אדם טיט בו גסות הרוח דלמי לגדעו כאשרה

א"ר חמא בר חנינא בהבד בטר לאכיו בהכר בסרוהו

מ"ד יחי ראובן ואל ימות וואת ליהודה כל אומם

טנים טביו ישראל במדבר כו'

גדקה ממני ינתה בת קול ואמרה אתה הגלת תמר

וטני בנייה וכו'

דרש ר"ע בשכר נשים נדקניות שהיו באותו הדור

נחלו ישראל

ויבן ערי מסבנות שממסכנות את בעליהן

ויפן אחרייו ויראם מאי ויראם ר"י אמר ראה בלא

היתה בס' למלוותי של מנה

כתובות

א"ר אלעזר עמי הארץ אינם חיים לעתיד לבא

קמא

וכי מה עלה על דעתו של תנא לעשות מלחמה

שלא כרעות

מציעא

כל מה שפסה אברהם למלאכי השרת בעגמו' כו'

בתרא

א"ר אמר שמואל כל שצאה הב"ה למטה חייב במעשר יו' א'

כל המעלים עיניו מן הגדקה כאלו עובד ע"ז

בעט מנייה רבי חלבו מרשב"ן מה ראה יעקב שנטל

בכורה ארזובן

סנהדרין

פסעה שהסיל נכודנגר חנניה מישאל ועזריא לכב"ן

האם אל הקב"ה ליתחיל לק' והחיה מתים ופרט' ע"ז

מאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל כו'

פסס א' באו בני מנרים לדון עם ישראל כו' אחר

להס נביאה בן פסיסא כו'

מנין לתחית המתים מן המורה שנאמר ונתתם תמו

תדומה לאהרן כו'

בכה תבכה כלילה א"ר יוחנן על עסקי לילה כו'

ודברי הרמב"ן על זה

א"ר חנינא גוי טהבה את ישראל איב תימיה

המתכבא מה שלא נאמר לו כנן חנניה בן עזר

כו' כשא חנניש ק"ו בעגמו' סו'

א"ר אמר רב טעה חרשים נטרע דוד

ד"ק כ"ד 7

תלמוד גדול - ברכות

לכר נא באזני העם אמרי דכי רבי ינאי כו' שלא

יאמר אותו נדיק כו'

ארטב"י בזמן שישראל פוסין רנונו של מקום

מלאכתן נעשית על ידי אחרים כו'

והמתים אינם יודעים מאומה אלו רשעים

שכחיהם קרויים מתים

ולא עוד אלא שכל מה שאני עושה אני נמלך

במפיכות רבי כו' תנא לא תפיכות שמו

שבת

כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה

פחו כמים אל תוטר ד' א' אומר פתה חתה כו'

אמר רבא עבאן מודעה רבה לאורייתא ודברי

הרשב"א על זה

אמר רב כהנא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפטלו

בה תינוקות של בית רבן

עירובין

דרש רבא בר מרי ישפ' עולם לפני אלהים כו'

גוים טברו על עיירות ישראל חין מלאין עליהם

בבלי זיינין אר' וכל אותה סוגיא

פסחים

א"ר יאושע סודום איס רומי כו' איכעיא להו

צברא רבה הוה כו'

א"ר שלמה הק"בא מכריו עליהם ככל יום

יומא

ת"ר מי כאחזו בולמום מאכלין אותו הקל הקל כו'

חין שואלין שני דברום כאחד ואם שאל חין מחזירין

אלא ראשון ופרט' ומה שהקשה עליו אהר"ש יפה

ר"ה

א"ר ינאי יפה נעקה לאדם בין קודם גזר דין

בין לאחר גזר דין

תעניות

גדול יום הגלמים טאפילו יטועה פרה ורבה כו'

א"ר י' ג' משפחות בידו של הב"ב כו'

וכי מאחר דלא מנער אליהו אשתבעי ל"ל כו'

ודברי הרמב"ד על זה

א"ר י' מטר בשביל יחיד פרנסה בשביל רבים

שלא לו סמנון כן טטא כו' לא נפלא שם שמים

מתחלל על ידיך

מגלה

ולא תהיה זהה לך לפוקה זאת תכלל דאיכא אחריתי

וזכרת את אמתך אר"ן היינו דאמרי אינסי איתתא

שהדי שותא שלכה

חגיגה

ודמוע תדמע כו' א"ר א' שלשה דמעוה הללו למה

יש

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

ד"ק א"א

דרך פתחים

לעשות נדקה ומשפט בתחלה נדקה ולכסוף משפט דף מ' ע"א
בטעם טבא הכ"ה לברא את אדם הראשון כעסו
מלאכי השרת כתיב בתוך
דף מ' ע"ד
א"ר ברכיה נעסה בסבט יאודה מה טלא נעסה בסדו דף מ"ח ד
הקול קול יעקב א"ר אבא בר כהנא לא עמדו
פלוסופין בעולם ככלעם
דף כ"ה א'
חד עם דארעא א"ל לר' הושעיא כל אותם
הדורות שנתן אבינו יעקב לעסו
דף כ"ה ע"א
עזים מאתים א"ר מכאן לעונה מן התורה
דף סס
לו ושמעון יוסף והסם ישיב והסם זה יוסף ישיב זה עמו דף נטב

שמות רבה

והמים להם חומה מלמד שירד ס"ח ואמר רבש"ע לא עבדו
ישראל ע"ז במצרים כו' ואח"כ דן סוגי במדבר
דף כ"ב ב'
ולא עמו כאשר דבר אליהן להן לא נאמר מלמד
שתבע אומן
דף ו' ב' ט"ל א'
ויפן כה וכה נסתכל בת"ש הקב"ה לאברהם כה יהיה כו' י"ד
ויאמר אליהן מלך מצרים כו' א"ל אתם למה כו' דף ז' א'
יודיע דרכיו למטה כו' נסתכל בטוב ולא ברע
דף סס
וירא חלקים א"ר ל' טראה שפתיון להמרות על ים סוף סס ב
ושמעו לקלך למה שמערת נאולה בידם כו' ודברי
הרמב"ן על זה
דף ז' א'
ומשה היה רועה ה"ד יודיע דרכיו למטה שהודיע
דרך הקן
סס ב'
ויאמן העם שכך היה מסורת בידם כו'
סס
יודיע דרכיו כו' רחום וחנן רחום טרחם על ים' ולא
נגעו בהם המכות וחנן שנתן מן העם
דף טו א'
ויסוכו ויחזו לפני פי החירות באן נקיים ואח"כ יגאלו
ברכוש גדול
סס ב'
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך הנדקה היא לים'
דף ט"ל א'
אזיה אשר אזיה כעם שאתה הוא עמי כך אני
היה עמך
דף כ"ו ע"ד
הים ה' בקרבנו רבותינו אמרו אם מהרדיון אנו כו' כ"ב א'
החדש הוא לכם ה"ד יהיו לך לבדך כו' אז טלכס כו' י"ז א'

ויקרא רבה

ויאמר בא אל כינות לנגלל א"ר דסכנין ו' ענים היו
אומן נחלים עומות בידו טל נכריאל
מ"א ב'
כי אעשה כלה בכל הנשים א"ר טהן מכלין עדותיהן כו' מ"א ד'

במדבר רבה

לא הביט און ביעקב אחר בלעם אינו מסתכל כו' דף י"ב ב'
מלמד שהיה הארון מכלה בהם
י"ב א'
נאות אדם תספילנו זה תבור וכמלא שבאו כו' ל"ב ב'
מהיכן וכו' ישראל לברכת כהנים מאברהם כו' דף ז' ד'

דברים רבה

אעברה נא ואראה א"ל הכ"ה משה אם יש אעברה
אתה המילות להראות את עבדך את גדלך זה המן
דף ד' ד'
משני תה לא נכנס משה לארץ ישראל כדי שיביא
עמו דור המדבר
דף ד' א'
אלמלא היה משה נכנס לאז לא היה נחרב כ"ה
ל' א'
לאחר שמת משה מנאו הכ"ה ליאושע כו'
סס ב'
אעברה נא אחר הקב"ה כ' טבועות נטבעתי כו'
כ"א א'

מדרש

דרס רבא מ"ד וכלעי שתחו כו' ולא עוד אלא
בטעה ספוסקים בנגעים והאלות
א"ר ינחך מ"ד מה תתהלל ברעה הגבור א"ל הכ"ה
לדואג לא גבור בתורה אתה
דף ל' ע"ג
אתה קטלתי לעומת א"ל מורד במלכות היה
דף ל"ח ב'
והיו סריסים רב אחר סריסים חמש וד"ה אחר
סנסתרה ע"ז בימיהם
דף ל"ח ב'
לא אליכם כל עובדי דרך אר"ע א"ר עשאוני
כעובדי על דת
דף מא ב'
א"ל אחאב הטמא לטותא דתה לא מקיימא כו'
דף מ"ז ב'
דרס יהוא גלילאה קמי' דר"ח תגל דחליהו לה"ד
דף מ"ח א'
וכו' ודברי רש"י על זה

חולין

אין העולם מתקיים אלא כתי שמיים עמנו כו'
דף ל"ב א'
בית האפל אין פותחין בו חלונות לראות נגעו
דף ל"ח א'
סס כנגע נראה לי בבית אש"י ת"ח ויודיע שהוא נגע
דף ל"ח א'
לא יגזור ויאמר נגע ודברי הר"ב קרבן אהרן ע"ז

מנחות

מאי דרך חול דקאמר ליה ה"ק לוכא לחם כו'
דף מ"ג ב'
א"ר אבהו בר כהנא וטניהם מקרא אחד דרשו כו'
דף מ"ג ב'
אחת פתי הלחם ואחת לחם הפנים ליטתן כו'
דף ל"ב ע"ד

טורשני רז"ל בר

ישראל אהב את יוסף כו' למה ויס'או אומן כתי
טיקדע הים לפניהם
דף א' ע"א ודף ה' ע"ג
וטכוח טבח ורזן אין ורזן אלא טבת
דף א' ע"א
או חללת יגועי עלה רכזן אחרי א"ל יעקב אינו לא
דף ט"ד
מרחקך ולא מקרבך אלא תולה אותך כרפיון כו'
דף ב' ע"ד
ויבא יוסף את דבתם רעה מה אומר ר"מ אחר
דף ד' ע"ד
ססודים הם בניך על אברך מן החי
דף ד' ע"ד
אחיתופל התיר גלוי עריות
דף ד' ע"ד
יתמלא הנביע כיון שמתלא הנביע א"ל מה נבבא כו'
דף ה' א'
ד' ברכיה פתח אחות לנו קטנה זה אברהם כו' ודברי
דף ה' ע"ג
מחר"ס יפה על זה
דף ו' ע"א
מיד איש אחיו זה המוכר את אחרי' להרוג את חברו
דף ו' ע"ד
וינא החונה קפץ בזכות אברהם
דף ז' ע"א
ויאמר ה' אל אברהם לך לך ה"ד עמך נדבות כו'
דף ז' ע"א
וינא אומן החונה א"ל נא תאגטנינות טלך
דף ז' ע"ג
שמעון איש קטרון אומר בזכות יוסף נקדע הים
דף ז' ע"ג
אל תירא אברהם רכזן אמרו לפי שהיה אברהם
דף ט' ע"א
אחינו מתפחד
דף י"א ע"ב
אל תירא אברהם כתיב אל תהי חכם בעיניך
דף ט"ו א'
ולאברהם הטיב בעבורה כו' אחר הכ"ה לאברהם
דף ט"ו א'
נא וככוס הדרך לפני בניך
דף י"ט ב'
ר"ז דסכנין פתח כח מעסיו הנוד לעמו מה
דף י"ט ב'
טעם גילה הקב"ה תה טנכרא כיום א' כו'
דף ל"ב א'
פטעה שהיה משה כותב את התורה היה כותב
דף ל"ב א'
מעשה כל יום ויום
דף ל"ב ד'
למה מרגלון הרים נכנוכים ר"ז הנלילי פתח
דף ל"ב ד'
קרא דברים בטעה טבא הקב"ה ליתן תורה
דף ל"ח ע"א
בסיני כו' ודברי מחר"ס יפה על זה
דף ל"ח ע"א
ר' אבין פתח רשע עושה פעולת סקר זה נמרוד
לעסות

גדרש המש פגלות

רות רבתי ר' אבא בר כהנא פתח רבזו ואל תחטאו אחר דוד
 לפני הקב"ה עד חתי הם מתרננים עלי ואומרים לא פסול
 מטפה הוא ולא מרות המואביה הוא כו'
 ויאמר לה בועז לעת האוכל גוטי הלום ר' פתר כו'
 עיר קטנה זה בית הכנסת ואנשים בה מעט זה כבוד
 איכה רבתי בכה את מוצא שכל נבואות קשים
 טנתנבא ירמיה על ישראל הקדים ישעיה ורפאן
 כל רעיה בנדו בה אלו מיכאל ונביראל
 אלו וכיתם הייתם קודין אש תמיד תיקד
 קרא עלי מועד אל הקב"ה כפויי טובה אני אמרתי
 למענכם טולחתי בכלה
 רות רבתי יכלם ה' פעלך א"ר חסא אשר באת וכו'

ילקוט ושאר מדרשים

מדרש חזית קול דודי הנה זה בא הואיל והוא חפץ
 בגאולתכם אינו מביט בהשכנותיכם כו'
 ספרי ונס ערב רב וכו' כאן בתקיים ואח"כ יגאו
 ברכוש גדול
 ספרי אחר משה לפרעה אין אנו יונאים מכאן
 עד שתאמר הרי אתם כרמתיכם הרי אתם בני חורין
 שם כי יהיה כך אכיוון מנין שאחך מאב קודמין
 וכו' ומנין שגניי אף קודמין כו'
 אגדת שמואל לא נטרד דואג מן העולם עד כו'
 אשכחיה דוד לאחיה מלך סביה עושה לחם הפנים בטבת
 כי אחזני הסבך עון נוב עיר הכהנים
 ילקוט תיב' טוחר טוב יבקש רגזו זה דוד שהיה
 טוחר טובתן של ישראל
 זכאתם לדוד שטרני אל שטרני אל שלא אכסל בדכה הלכה לר' ד
 דרש ר"ל מי זה בא מאדום וכו' לנפיד לבא כטיבה
 הקב"ה לכלות את האומות מן העולם
 אך עני לי משם ענה קטנה אליהו כגון היה
 זא"ל שתפרי' חלה מן העישה
 זכילתא ואחא תהיו לי ממלכת כהנים כביכול
 איני מעמיד ואינו משליט עליכם אלא אני
 ספרי ואבדחתם מהרה ומתתם את דברי אחר הכ"ה
 אע"פ שאי' מנלה אתכם היו מנזינין במלות יתרו
 קושיה הרמב"ן על זה
 ילקוט כה אחר ה' על הדם תאכלו זה אבר מן החי ומה
 זנות טנטו בני נח לא עשיתם
 מעולם לא וזה טבינה מישראל בטבתות ויש
 ואפי' בטבת של חול
 ת"כ והבאתי אותם בארץ אויביהם אני בעמתי
 זו מדה טובה לישראל

ירושלמי

פ"ק דר"ה כתיב והימים אשר מלך כו'
 פ"ב דחלה ת"ט דר"א מלחם הארץ ולא לחם של ח"ל כ"ב ע"ד
 פ"ב דסנהדרין ומהיין גדרות עד יום תותן מלמד
 שהיה דוד מקלעתן כו' דבגן אמרי אסורו' תמט
 היו ומה כלי הדיוט כו'
 פ"ק חלק בד הזה בד נס אויל ממליך ביה הזה כו'
 בדכות היבן הוחר כדרו כל טל א"ר תנחומא

עד
 מס' ד

סכרין מ'מר נדר טהור מקמתו הוחר כולו

לשונות רש"י בש"ס ובחומש

סוטה דף ז' ותחיון הול"ל ולא המיתו
 פרשת בשלח ויהפך לבכ פרעה נהפך ממה שהיה כו'
 לדרוך אחריהם בסביל ממונם שהשאלום
 זכרת כי עבד היית והענקתי וסניתי לך מביזת מזרים
 תקבר בטיבה טובה כסרו סיטמטאל יעשה תשובה
 נחמיה' המתנדבים לטבת בירושלם אשר נדבה
 רוחם אותם להיות יושבים בירושלם לטמור
 העיר מן האויבים
 קדושין דף ט' בן עיר ונפלא בן כרך ישיבת כו'
 בעת ההיא לאחר שטבבתי ארץ סיחון
 ועוב דמיתי שטא הוחר הכרר
 תביאמו ותטעמו כתנבא משה שלא יכנס לארץ
 זדברי הרמ"ם על זה
 סנהדרין פ"ב למחות כשאלו בהדינת נוב עיר הכהנים
 פרק חלק ד"ה בחכרון מלך ז' שנים ושטה חדשים
 מדהכא חטיב להו כו'
 פ"ק דע"ז שניות יושב ודן כו' יוסי דאמר כו' ר"ה כו'
 יומא פ"ז הוא זה מלך דהא ביהוטע משתעי קרא
 סוטה דכתיב מתן כסתר לאו דטייד האי קרא כו'
 פ"ק דכ"ב כשאתת מארץ גלגל אף משמים נשקף
 הדלק יתרו קושיה מהר"ם יפה ע"ז פ"ק דפאה
 ונתתי עשב כדקד לכהמתך שלא תטרד להביא
 עשב מן המדבר
 נחקרו על משבתי סהיו ישראל טובתין כנולה
 בטבתות ויש
 דברי הימים ויעם הרע מהו הרע שלא כנע כו'
 כרמי עלי לפני לעמיד לבא מביא הב"ה את כל
 האומות כמשפט
 קמא ויגילה שלא יסדפה הואיל ואסור להגיל
 עגמו במזמן חברו
 סוטה יחיד גריד שיישיעוהו מלאכי הסרת כבוד
 לא גריכי

חוספות

כתרא ד'ה בת היתה לו וא"ת למה לא נטלה לינחק
 חגיגה ד'ה תחלה לגרים טנטוה על המילה
 יבמות טאל הר"ש את ר' דהכא קאמר ר' יוחנן
 כו' יוסי דירוסה האטונה וסנייה יש להם
 ר"ה ד'ה קנידכם וזאע"ג דירוסה היא להם כו' ות"ת
 דייק התם שפיר
 סנהדרין ד"ה סתי שנים ומחנה
 גיטין ד"ה וצוב תנא כמה טקטו תנ"ל כלא היה זנות
 מתט ומירוק ד"ת
 ר"ה הני כיוודים דמו וההיא דטבת דר"ו כו'
 טבת המקום ירחם עליך תימה מה מועלת תפלה כו'
 שם י"ב טעות היו היום כו' שניות יושב ודן את כל העולם ס' ד'
 קמא מהו להגיל עגמו בעמון חברו אויבתיא ליה אש
 חייב לטלם
 נדה ואף ברי שהוא שר מטרף אינו עושה אלא ברשות
 הקב"ה
 טב ז משאן מודעא רכה והא דאמרינו כו' דרים טכרת

דרך פתחים

פ' ויחי ואע"ג דקרקע עולם אינה נאסרת כו' ל'ד ח'
ט"ר ולכי מהסס כפי' כו' ולי היה נראה שכך פי'
בפנות פרעה להתייחס
פ"ו דיומא אחא דכ"ד עטרונות שאלל דוד ברעכוו הכלם ת"ג ב'
ב"ר בת"ש לייסב קו' הראב"ד בהיה דג' הפתחות בידו
של הב"ה דאמאי לא חטיב פורענות של רשעים
כ"ב ד'

הרעב'ם ומפרשיו

ה' מעשר שני מה שנטעו כותים עד שלח באו
אבותינו פטור
כ"ב ד'
ה' ת"מ פ"ד כינוד מלמדיו הרב יוסב כו' ודברי הרב בעל
פריסה והלח"ת על זה
ל"ה ב'
ה' תשובה אע"פ שהתשובה והנזקה יפה לעולם
כ"ט ב'
ה' כלי מקדש וכל בני ישראל אמו זה מטוח מלחמה כו' ל' ע"א
פ"ו מה' מלכים נוי טהרה את ישראל אע"פ שהיא
ח"י מיטה אינו נהרג ודברי מרן הכ"ת על זה
כ"ג ב'
פ"א מהלכות בית הכחירה אין עושין כל הכלים
מתחלתם אלא למס הקדש
כ"ד
ה' מלכים פ"ח דין א' חלוי נבא מותר להם לאכול
נבלות וטריפות אם ירעב ולא חנף
דף ד' ע"ב
פ"ד מהמ"א טבל ותרופה מאכילין אותו טבל
מ"ד ב'
סוף ה' כלי מקדש ואין טהלין על סני דברים
מ"ה ב'
פ"ט מה' מלכים בן נח חייב על משותף אביו
ד' ע"ד
ה' שמיטה יראה לי שאין הדברים אמורים אלא
בארץ שבכרתה עליה ברית והשנת הראב"ד ודברי
מדרן הכ"ת
זו ב'
פ"א מה' תרומות נוי הפתחת פירושיו של ישראל
מ"ט ד'

הרא"ש והר"ן ושאר הפוסקים

הר"ן פ"ק דמגילה ומקטו הבא דבפ"ק דסנהדרין
אמרינן ביבנה היו ד' זקנים
ל"ה א'
ס"ג ג' לאיון ק"ר והו' היה חומר כי בעמון ומואב
היה טעם זה כי מתוך המקרא שמעתי כי מואבים
קדמו וכו'
כ"ג ב'
הר"ן בת"ש כ"ט הראב"ד דאמאי שומעין לחולה
בשבת ולא נאכיליה נבלה טהור איסור לאו
מ"ב ב'
הרא"ש פ"ג דנדרים ונ"ע לרכה אדם סנדר
מכני דברים
פ"ו ד'
מרדכי שבובות הדור קבלוה בימי אחזרוט הקסה דו'
מ"ט ד'
אמאי לא קאמר הדור קבלוה בערכות מואב

מהריב"ט

ס"פ דברים עמ"ס בכונת פ' חזיה ספר כריתות אהבם
כ"ה א'
פ' כמיני כל מה שהטרה הב"ה שבינתו על ישראל כו'
כ"ט ד'
ס"פ תולדות ואף על פי שכתב הנ"ל שאם היה אדם גדול
דכ"א למסור כגמו
ז' ע"א

מסה כרית

בתרא ד' ד' דמגיד אנדודי לא הו' למימר כאן כו'
קדושין ד' ה' ופייא כו' דאמרינן במדרש זכור את אשר
עשה לך עמלק

הרא"ם

הרמב"ם בראשית ופ"ת בטלמא לפרוש ליסטים אהם כו'
ודברי מהר"ם יפה על זה
ט' ד'
פ' וירא באשר הוא מס במה שהקסה אמאי לא קטרנו
המלכים מהעבירות שהיה עושה ושמעאל
ט"ו ד'
ח"י טרה ד' ה' חס מרנה הריני נר כו' כמה טהק' מת"ש
רש"י גבי והכנעני לו בארץ ולא זכה בה אברהם עדיו
כ"ב ב'
טמות ד"ה חמול ואלג' אך קסה היאך הפיר לעבור על
מנות עשה דמילה
ה' ע"ד
סס פסוק ופתיון את הילדים וקסה בעיני מאד מאי
דהול"ל ולא המימו דקאמר
ו' ע"ד
פ' וישלח ד"ה שאל יסרוג את אחרים ופ"ת והלא עשו
בברא חלמא הוה
סס ע"א
פרשת וישב ד"ה חמודים הם בניך על אהר מן החי
וה"ת למען לקח יוסף כו'
ב' ע"ד
פ' קדושים ומדרשו ח"ת קין נשא אחותו כו' ויש למשה
על המדרש הוה
דף ב' ע"א
פ' דברים ספוק רפאים יחטבו אף הם בת"ש על דברי
הרמב"ן ז"ל
ח"א
פ' וישב ד"ה כי כספה פניה ופ"ת איך הותר לו לכא
על הזונה
מ' ע"ב
פ' בטלח ואלו הדברים מפורים טהרי לא ננטוו ישראל
בזוהרות הללו של אדום ומואב אלא בשנת המ' כו'
כ"א ב'

מהר"ש יפה

פ' בראשית ד"ה ג"ע חנין ודבק באטמו ואיכא למידק
למאן דיליך כל עדות בכני נח היכי נסיב יעקב ב' אחיו' ע"א
פ' וארח כבד ידעת שמלוקת בחננוי הפסק כתי
מחשבוירין אותו על דבר כלינו חייב למסור עגמו
ח' ב'
פ' ויגא ד"ה ע' מאיחר נדרו כמ"ט סס סנדר טנענט
פ' ע"א
עליו יעקב היינו נדר דעטר אעטרנו לך
י' ע"א
פ' וישב כמה שהקסה על דברי הרא"ש דכפי דבריו
ק' ויסף לא טעה בדיון טאסור היה להם בטר מפרכסת
ד' ע"א
פ' חיי טרה ד"ה בת ק' כבת ד' ולדידי אין ענין למ"ס כו' ט' א'
פ' ד' אלהיכם לא נאמר אלא לי אחרת כמה שהקסה
ט' א'
אם כן מאי אמר הוגאתיך מארץ מגרים
זכ"ד
יפה מראה פ"ק דד"ה כתיב הימים אשר מלך קסה למה
כ"ה ב'
הוגדך לקזור האי קרא טהור במלכים
כ"ה א'
טס פ"ב דסנהדרין כמה שהקסה איך לקח דוד לרגסה
כ"ח א'
בת חיה כו'
כ"ט ד'
טס פ"ק דר' מלך ונבור ר"ל דאדם אינו נידון כו'
פ'

הם ונשלם שבת לאל בורא עולם.

